

Kåseri september 2020

Hej där i slott och koja!

Då var vi inne i mognadens månad. Allt som vi sått och vårdat i sommar skall nu skördas. Snart är det eviga kriget emot de bruna, slemmiga sniglarna över för denna säsong. Snart har dom inga godsaker att snaska på i trädgården. På åkrarna har säden vitnat och skördetröskorna arbetar för fullt emellan regnskurarna. Fråga vilken bonde som helst hur skörden blir eller blev får du alltid svaret "att det var bättre i fjol". Nätterna är kyliga och morgondimman börjar att visa sej. Snart får termostaten på elementen höjas, till glädje för Vattenfall. Små gula blad börjar att synas i lövverket hos björkarna, dagarna blir kortare och hösten är på väg. Många tycker att hösten är en tråkig tid, men bara det att nu kan man gå in tidigare på kvällen med ett gott samvete utan att behöva uträtta något på tomten och i trädgården. Mera tid att sitta framför TV:n och kolla kanal efter kanal, om och om igen utan att hitta något intressant. En sak jag funderat över är all reklam. När dom visar reklam för varor och tjänster från företag är ju ok för här får tv-kanalen in pengar, men när dom visar filmer som skall komma i sin egen kanal kan väl knappast inbringa kapital eller måste dom fylla ut tiden så det inte blir svart i rutan.

Det blev skralt med äpplen i år men däremot har plommonskörden blivit riklig på många ställen. Fick härom veckan en påse med fantastiskt goda plommon. Man tar det ena efter det andra, det är svårt att sluta äta men till slut säger magen ifrån. Men vad göra med resten? Efter lite fundering och letande i kokboken gick det upp ett Liljeholmens. Plommonmarmelad, det såg lagom svårt ut att göra. Koka upp vatten och släppa i plommonen i kastrullen så att skalet spricker, kärna ur och sedan börja att koka

tillsammans med socker.

Efter en timmas kokande stod det att man skulle göra marmeladprovet. En liten klick på ett kallt tefat och sedan dra med en sked en rand i marmeladen. Om randen var kvar var marmeladen färdig. Det flöt ihop, inte klart. Försätta att koka en halvtimma till, göra provet, inte klart, efter ytterligare en halvtimma, samma resultat, inte klart. Kanske att man skulle öka värmen på spisen lite för att få mer fart, nytt kallt tefat på med en klick marmelad, det flöt ihop denna gången också. Nu hade klockan passerat tolvslaget och tröttheten började göra sej påmind.

En liten detalj som jag kanske bör förtydliga är att när vi karlar arbetar i köket gör vi en sak och inget annat. När vi kokar något på spisen står vi hela tiden och kollar detta. Inget lämnas åt slumpen. Om toalettbesök behöver göras måste detta ske fort, maten på spisen får endast i undantagsfall lämnas med blicken. I nödfall får hustru eller barn tillkallas.

Nu har det gått en halvtimma igen så då måste det vara färdigt. Nytt tefat, dra ett streck med skeden, det flöt ihop igen. Vad är fel. Det kanske kokar för häftigt, sänka värmen ett streck. Efter ytterligare en halvtimma, samma resultat, men då tog orken slut. Stänger spisen, av med kastrulle från plattan, håller sylten i varma rena burkar, stupar i säng.

Nästa morgon, tassar försiktigt ut i köket kollar burken, tar ett smakprov, gott är det men en aning löst.

Någon vecka senare fick jag lösningen på TV. Man kan inte göra plummonmarmelad. Man kan endast göra marmelad på citrusfrukter, om det skall kallas marmelad Allt annat är sylt. Så fel det kan stå i kokboken.

Nu har lugnet återvänt till Bohuslän. Alla semesterfirare har försvunnit, gott om plats i affärer och på vägar. Det är roligt när dom kommer men det är också roligt när dom åker. Fortfarande

härjar det hemska viruset så det gäller att hålla avstånd i höst. På promenaderna som så smått börjar igen måste ju också avstånd hållas. Tänk dej 50 personer med två meters mellanrum, det blir ett långt tåg det. Dom som går sist behöver ha med sej en ficklampa för det är troligen mörkt när dom kommit tillbaka till bilen.

Att hösten är på väg börjar nu att synas utmed vägarna. Där står dom och väntar på att någon skall komma tillbaka och hämta dem. Jag tänker på alla kärror med båtar som har havererat under transporten till uppställningsplatsen. Lysande tider för däckverkstäder. En annan verksamhet som också går bra nu under hösten är de som tillverkar eller säljer presenningar. För i våras när det skulle sjösättas var det stress så in i vassen att presenningen bara blev hjälpligt hoprullad och lagd i ett hörn och nu under sommaren har den växt ned i gräs och inte går att använda. För många händer samma sak varje år och bräderna som skulle hålla upp presenningen är borta. Det blir att skaffa nya i år igen.

De flesta båtägare drar en suck av lättnad när båten är insvept i sitt skynde och klar för vintervilan. Nu skall bara sittdynor och motor transporteras hem till källaren för vinterförvaring. Förargligt med den sittdynan som blåste överbord på sista resan men på ett halvår ska det säkert gå

att fixa en ny.

Fick en fundering häromdagen vid frukostbordet. Satt och läste på en brödpåse och där stod att man kunde använda en app för att panta plastpåsen. Hur skall detta gå till? Kunde inte hitta någon springa på telefonen att stoppa påsen ned i eller ska man ta med påsen till affären som man gör med returburkar, men vad skall man då med appen till? Det får bli en fråga att skicka till Fråga Lund.

Ha det bra och håll avstånd hälsar Leif